

Խմբավարությունը բաց է առաւօտեան 10—20
(բացի կրակակէ տան օրերէն)

Յայտարարութիւն ընդունուած է ամէն լեզուով

Յայտարարութիւններէ համար վճարուած են
խաբանչիւր առաջադիւն 10—20 ֆոյլ.

Տպարանի ա գ է ֆ. օ ն № 67.

մեծ խոռոչ կալմած խոռոչանական յարձա-

կուսին են գործում այդ վատահամբաւ տը-
ները վրա ու քարոզարար են անում: Հա-
յերը, տեսնելով իրարման իրար համարաբա-
ւոր և անտեղիակ լինելով շարժառիթին,
կասկածում են, որ յարձակումը լինելու է
իրանց վրա, վախճում ու քաշվում են ի-
րանց աներուն: Կառավարութիւնը զօրք ու
ժանդարմներ է ուղարկում իրականութիւն այս
զանգուարեցողութեան արգելելու և հաւաքած
բազմութիւնը ցրելու: Բայց նրանք դիմա-
դրում են ու հաղթ. թէ հնարաւոր է լինում
ցրել նրանց՝ շատերը գլուխը պատուո-
տած:

Տեղի հայ կուսակցութիւններին համա-
բաշխութեան մասին հարցադրել եմ վեր-
ջին թիւակցութիւններէս մէկում: Գոհ
եմ յայտնելու, որ դա արդէն իրական-
ութիւն է այժմ և որը կուսակցութիւն-
ներին օրգանները պաշտօնապէս ծանու-
ցին արդէն: Բայց, որք հակառակ, Չատուի
երկրորդ օրը 4-5 արքան իրականացաններ
«Շահան» գրադարանի առաջ ամօթախի ան-
կարգութիւնները առաջ բերին, հայդանաբ-
նի ու լուսնաբնակարանը գրադարանը հիմ-
նադրելու ու սահմանափակար կուսակցու-
թեան հասցէին:

ԳԻՒԼԻԿԵԱՆ ԽԱՐԻԿԵՆԵՐ

Կուսակցութիւն մը

«Հերոսական» շրջանի մը մէջ կապիւնը:
Կարծէք թէ երանալի կարտագրէ գտնուե-
լ, այնքան ուժգնութեամբ մը, որուն գէ-
մը կը փշուրէն այլևս երէկէ ամեն ողջաբն-
հոյժիւնները, պաղ արեւուն և փափուկ փա-
ռանակաց անհրաժեշտ ախիւն զգուշաւորու-
թիւնը:

«Ինքնապաշտպանութեան» անունին ներ-
քաւ տարօրինակ շարժմանց լուրերու տա-
րակ մըն է, որ կը փրթի օրերս օտար,
այլաստեալ և իրարմէ բարդուն ճեղք
մտածունքին մէջէն, մի ինչ-որ աներկոյթ,
որքան անպատասխանատու անձնաօթ հայե-
րու ձեռնամբ, որպէս ինքնապաշտպանու-
թեան գործ մը, որ պէտք է ըլլայ և գոր-
ծադրուէր փոքրիկ ու լծրուկով:

Թէ հայութիւնը Թիւրքիոյ մէջ անպաշտ-
պան՝ երբեք վայրկեան մը ապառն և գերծ
մնացած չէ զինք բնակելով ընկու. թաղա-
քակառութեան մը արհաւիրքներէն, չեմ
կարծեր թէ ապացուցանուին. հարկ ըլլայ
Թիւրքիոյ անցեալը. վեր առնելով միայն
Հայկերի շրջանը և վերջին հինգ տարուակ
տեսնելով անցեալի անհաշիւ իշխողը, մենք
անհաշիւ տեսնուինք ժամանակա իշխողը, մենք
տեսնուինք, թէ ինչպէս Թիւրքիոյ մէջ կառա-
վարութիւնը—ըլլայ ընտանիքական, ըլ-
լայ ապառն սահմանադրական (*)—մեր
գոյութեան ինքնուրոյն վրայ համաձայն
է՝ որքան սկզբունքով, նոյնքան և մի-
ջոցեւորով: Չհաստատողը թիւք բաղադր-
է Հայաստանի ընդհանուր շարքերը կիւրեակ
կատարածներուն հետ:

Մենք աւելի տառաւ կրկնելով չափի վա-
րանքը, նոյնիսկ յայտարարել, թէ քանի
Թիւրքիոյ զիկապարութիւնը մէկ ընտանի-
տէ մը առնուած՝ բաժնուեցաւ բիւրաւոր-
պիւր, քանի սահմանադրութիւն կոչուած
պիւրակին ներքեւ իրիկով հարկով ինչ
ձեռքն առաւ հանուր պետութեան հակա-
տարբեր վարչութիւնը, նոյնքան աւելի
զիկապարութեան անհաշիւ իշխողը
ընտանիքական և մասնաւորաբար հայերու
վիճակն ու, մասնաւոր, ապագան:

Ուրեմն, ժամանակի անակախող, մերայ-
նոց ինքնապաշտպանութեան պէտքը ոչ
մէկ ըլլալէ չէ դարձած, կամ աւելի ճիշդ՝
պէտք չէր դադարել ըլլար, դառնել աղ-
գին ուղարկութիւնը: Ոչ մէկ ժամանակ
մեր գոյութեան վտանգը իր տերիթ ըն-
թացքին մէջ դադար մը չէ գտած, որպէսզի

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԿԱՍԻՐԱԿԱՆ

Հայկական լուրեր

Մատուցում յիշատակագրին—Եւրոպայի Մամուլ Զե-
մէք փոխյի յայտարարութիւնները—Թիւրքական յայտ-
արարութիւնները—Քաղաքական անպարտաւորութիւններ:

4. Պոլսի, 1 մայիս

Արդէն հայկերը թիւրքականութիւններուն
մէջ խօսած էին պատրիարքարանի կողմէ
ընդարձակ յիշատակագիր մը: Բ. Դրան ձա-
տուցանելու ծրարելու վրայ:

Այս յիշատակագիրը առաջին անգամ խոմ-
քաղեց Թարբութէն Շահրիկեան և երեկո-
յանց Խառն Ժողովին և երեկոյանակա
խմբակցութեանց ներկայացուցիչներուն:
Շահրիկեան իր խմբագրած յիշատակագրին
մէջ, ընդարձակ «Թեմա» մասնագիտի մը,
դիմելով մեծ վաւերագիր մը պատրաստած
էր և ցոյց կուտար օտ. կառավարութեան
բոլոր յայտնի կողմնակաութիւնները և ա-
նարկութիւնները հայոց հանդէպ և վեր-
ջին անգամ ներքին գործերու միջխոր
Հայի Աղիւրէյի յայտնի անդադարութիւն և
կապութիւնը մասնաւորապէս, այլևս կառա-
վարութեան հակամարտ հայոց անվտանգ ու
յուսահատ ըլլալը կը յայտնէր:

Այս յիշատակագիրը իրական խղով մը
առաջարկ էր, որուն համախոր էին ներ-
կաններէն ոմանք, սակայն մէկ մասը, յա-
նուր «Զըլմաշայեցի» խոսակցութեանց, չեմ
գիտեր քանիքները անգամ ըլլալով «Վեր-
ջին փորձ մըն ալ ընել»-ու զարգացում
ուժ առնելու Շահրիկեան և իր զարգացա-
կեցիները ընդհանուր համեմատութիւններ

միւրայինը—և մասնաւորաբար ընեմը՝ մեր
«Ինքնապաշտպանութեան» հերոսները—այժմ
միայն sur commande արթնալու համար ի-
րենք իրենց իրաւունք տալին հանգիստ
քննադատ, եթէ իրօք անոնք անկեղծօրէն
արդէն պահպանութեան նստիւրած ուժեր
էին...

Ուր էին ատենը միւրեւ հիմա, որոնց
մասին բան մը չիմացանք և որոնց հրաշա-
քան բռնաբերել և մշտնջող ինչպիսի օտար
լրագրաց հեռագրական «մասնաւոր» տեղա-
տարութիւններ լոկ կիմանանք: Ինչ քան ար-
գեօք իրենց այդ գոյութիւնը այսօր միայն
անհրաժեշտ կը դարձնէ, ինչ որ՝ գէթ դա-
տելով իրենց չգոյութիւնէն՝ երէկ և միւս
օրը՝ սահմանադրական շրջանի այս հինգ
տարիներուն՝ աւելորդ և անպէտ համա-
րուած էր: Միթէ վատաբը—արգելաւ միշտ
գոյութիւն ունեցող—որ նշմարած են միայն
այժմ անոնք, չկար և չկային, երէկ,
նոյնքան, և թերեւս աւելի ուժգին, քան
այսօր:

Եթէ ճշմարիտ հայրենասիրութիւնն էր
ուրեմն գերեցած մղողը, եթէ իրօք պատե-
հապառ արեւածախնդիրներն էին վերադի-
շեալ հեռագրաց նիւթ կապող չինացիները
խանատուները, ուր էին անոնք երէկ և
այժմ միայն երևան եկան: Եթէ պահ մը
ընդունինք, որ այդ միջնաշրջանը նոյն-
պէս խաղաղեցան օսմանսան սահմանադրու-
թեան սկզբնական, խանդավառութեամբ
պէտք չէր և բաւական չէին զիրենք սեփա-
փնցնելու սակայն կիւրեակաւ անօրինակ
նախնդիրները: Ինչպէս անոնք մէջնեղ չեկան
այդ միջոցին և անկէ վերջ, երբ ոչ մէկ
ժամանակ—կը կըրնային հայութիւնը, հոս,
պահ մը ինքզինքը այլևս ապահով զգաց,
երբ նորանոր արհաւիրքներն երկրից և
դէպքերը մշտնապէս կոշտալի սակ և կը հիւ-
ծէին հայերը, իրենց շարքարարութեան
մէջ անպատեթ մնացել և քաջալերուած
մասնաւորական արդիւնք և այլամերթ տար-
բերուն սպանախնդիրներուն ներքեւ:

Իսպախան պատերազմին հետ ամեն ոք
գիտցած—վկայ՝ «Մշակ» թիւթակցութիւնը
ըրեք—թէ թիւրք տարը այս կողմերը, որպէս
թէ քիչ զինուած էր, աւելի ևս կը զինուէր
հայրենիքի պաշտպանութեան պատրաստակ
տակ՝ իշխանութեանց ձեռնամբ և անոնց
այս ալ թիւրք տարին արդէն երբեք զինու-
թան իրողւմ չէր, և գոնէ միշտ է հարկին
նորանոր շարքեր ընելու չափ կըրնուած էր,
որպէսզի մերոնց կողմէն իր ինքնապաշտ-
պանութեան հաղիւք միշտ և առաւել քան
երբեք այժմեական ու հրատապ մնար: Ուս-
տի անհարկի, դուր և անտրամաբանական
կը մնան, ու պիտի մնան, մեր անպատա-
խանատու գործընդհանրութեան մետասանե-
րորդ ժամու այս իրադրացումները, ու-
րոնց՝ գէթ հայկերով այդ լրագրիւններուն՝
յանուն «Ինքնապաշտպանութեան» ընտրած
և ձեռնարկած միջոցը, հեռու Ժողովրդեան
պաշտպանութեանց, Աստուած մի՛ արասցէ,
նոր շարքի մը փութեցման նախանշանը
պիտի ըլլայ կիւրեակաւ զարդանալ և ան-
գին այն զգա՞րը հայութեան համար, որուն
սիրտին վերքը դեռ և ոչ իսկ չորացած է...

Մենք, որքան այդ մեղ նման հասարակ
մասնապաշտպանութեան անուշիկ է ինքնապաշտ-
պանութեան գործը կը հանդիմանք, անընդ-
հատ, լուրի մեջէն, մաս առ մաս՝ առանց
պատուող նախաշեղծութեան, առանց խա-
բէութեան ու այս ալ կարեւոր անձանց
և հաստատութեանց անուշիկ շարժարձում
մին և ոչ ընտրող, ինչպէս կը հաստատու-
վելով իշխող արդիւնքները, որոնք ուրիշ ամեն
քանի կը ծառայեն, աւագ, մեր Ժողովուր-
դին համար—միւրեւ շարք և կոտորած—բայց
երբեք ինքնապաշտպանութեան միջոցի մը:
Լուրի մեջէն ինքնապաշտպանութեան գոր-
ծը մենք կըմտնենք—և գէթ մեր քաղաք ան-

չեղծանելու համար տեղի տուն և անցեալ
կիրակի օրուան ազգ. Ժողովին որոշումէն
յետոյ թիւրքերն, որ վարչութիւնը, զօրա-
ցած՝ ազգ. Ժողովին վստահութեամբ, իր ու-
զածին պէս դիմում մը կատարէ:

Ազգ. վարչութիւնը՝ ահա այդ վերջին
փորձը կատարեց շատ չափաւոր լեղուով
յիշատակագիր մը խմբագրելով և երկուշաբ-
թի օրը (ապրիլ 29) զայն յատուկ պատ-
գովաւարութեան մը ձեռքով ներկայացնելով
կապաքո Մամուլ Զեմէք—փաշայի:

Պատգամաւորութիւնը կը բաղկանար Ար-
շաւունի պատրիարքին, Հայկական Դիմա-
սեան և Գարեթիւ Զեմէքիսի հայ-հերին
և Ստեփան Գարեթիսի ու Տիրան Երկանեանի:

Պատգամաւորները Մամուլ Զեմէքիսի-
փաշայի քով մնացին ամբողջ մէկ ժամ
(2-3):

Մամուլ Զեմէքիսի—փաշայի քով ոչ ոք
կար ամբողջ ընդունելութեան պահուի:

Առաջին անգամ պատրիարքը խօսք առաւ
և ցու. յայտնեց կառավարութեան ընթաց-
քին նկատման հանդէպ հայոց դէմ եղած
հարցադրութեանց և անիրաւութեանց:
Արշաւունի սրբազան զարմած յայտնեց
որ կառավարութիւնը ունէ միջոց ձեռք չառ-
նել վերջ տալու համար Հայաստանի և Կի-
ւիկիոյ մէջ տիրող անապատութեան և
գործուած յայտնի չարագործութեանց, ու-
րոնց գոյութիւնը չի կրնար ուրախալ Բ.
Դուրան, քանի որ վերջին օրերս պատրիար-
քարանի ստացած տեղեկութիւններն ալ հիւ-
բաւած չեն: Երբ մէկ կողմէն կը հաստա-
տուին դէպքերը և միւս կողմէն չեն պատ-
ժուէր չարագործները, քնական է թէ ա-
նոնք քաջալերուած կըլլան նորին անհա-

քան ներգործութիւնները՝ միշտ արդիւնք նոյն
սխալ գործունէութեանց՝ մեղ ըմբռնելու տա-
լու էին—ինչպէս Ջափին ըրաւ իր ազգա-
յին զարգացման տեսակետով, ինչ որ, դեռ
կը տեսնենք, փոքրաթիւ Բուլղարիան ըրաւ
իր պատառնութեան հրաշափառ զարգա-
րը գլուխ բերելու համար:

Մեղի համար՝ օտար աղբիւրներէ այդ
լուրը հարցադրած տեղիկ չէ. և կը թուի
թէ, ան մեքնայաւած էր դեռ գործը գոր-
ծադրութեան չգրուած՝ լուրը պէտք եղած
տեղը հասցնելու յատակագիծով մը... որով,
և նոյնքան օտար, ծրագրիւններու իրագործ-
ման իսպառ, հոգ չէ թէ այդ ապառախու-
թիւնը նորէն մեր նախադրած Ժողովուրդին
արեւմտեւորութիւն մը արթնէ:

Ահա քանի մը յիշումներ ըսածն աղբիւր-
ներուն. թիւք ընթերցողին ինքն իսկ հետեւ-
որէն հանել, թէ յիշումը հարգաւոր հայկա-
կան գործունէութիւն մըն է անոր տակ
քաղաքականը—եթէ երբեք իրականութիւն
ուրիշ այն—չէ նէ՝ օտար շահերու լոկ ծառա-
յող ազգաբան գործիք մը:

4. Պոլսոյ թիւրքերը, յունկիւն լրագրիւն-
նէ ամենից, Պարթիւ և Վիեննայի ըրողն
լուրեր հրատարակեցին, որպէս թէ նաւ մը
լեցուն զինք փոխադրուելու ուղիւն է Կի-
ւիկիոյ քաղաքը, և անկախ հայերը չեն
ընդունած և ետ դրած են:

Աւելի ուշագրաւ է եղիպտական «Մօթա-
թա» արքայ թիւրքին մասնաւոր յաւելու-
ած հրատարակած հետեւալ լուրը, 19 ապ-
րիլ հրատարակելու, և որ կարգադրեց
«Յուսաբերեմ»:

«Իմ Պոլսոյ մասնաւոր թիւթակցէս տա-
ցած մէկ հետաքրի զի ծառայեցալ, թէ յոյն
կառավարութիւնը՝ հայ յեղափոխական (?)
ընկերակցութեան առաջնորդներն միայն հո-
գացին և անոր պատրաստութիւն է հաւ մը
ծառայան զինքով և ռազմաթիւրքով: Այս
պիտեւ և իր ընկերները այդ նաւը մտեր են
և իրենցիկուն ցամաք ելել յօրձած են,
բայց բոլորովին ձախուծ եղաւ: Գ. Պոլսոյ
քաղաքական շրջանները շատ զարգացան
այս խնդրով և կը վախճան, թէ ընդդէմը չը
տարածուի Ասիական Թիւրքիոյ միւս մա-
սերուն մէջ ալ:

4. Պոլսոյ «La Turquie» թիւթը իր 26
ապրիլ թիւին մէջ Վիեննայի «Գոր. Բիւ-
րոյի» մէկ հետաքրի կը դնէ, որուն մէջ
յիշատակութիւն ընելով հայոց գործընդ-
ըն և յաւելու սակայն, թէ Կիւրեակալ կաթողի-
կոսը և Գ. Պոլսոյ պատրիարքարանը ամեն
շանք ի գործ կը դնեն ներկայ հանգաման-
քներու մէջ վստահալ եղող այդ կաթողի
շարժումները արգելալու համար, և միւրեւ
իսկ այդ մտօք պատուիրակները քրդուած են
Կիւրեակալ և եղիպտոս, ուր կը թուի ըլլալ
այս շարժմանց կեղծում:

Անցեալները չեմ իշխել ինչ թիւթին մէջ
կարգադրէ նաև (և երապական արդիւնք), որ,
կը կը խօսուէր հայկական ինքնուրոյն
մասին Պարթիւ մէջ կաթողիկոսական պատ-
գովաւարութեան գործունէութեան վրայ,
անոր կցուած էր նաև հետեւեալը. «Թէ ու-
րիշ գործիչներն ևս այս պահուս Աթինը կը
գտնուին՝ առաւելոյ վնասելու համարա-
դրեալ համակարգութիւն»:

Այս յիշումներս բաւական են արդէն լու-
սարանելու գրութեանս օգին: Եթէ հայկա-
կան ինքնուրոյն զարգացում մեծ պետութիւնները,
կամ անոնք մէկ, վարկեան մը իսկ չը
հաստատուի թէ անոնք մեր սերուն աշխ-
րան համար կըրնան պիտի ըմբռնելու տա-
կան այդ կարգի պաշտպանութեան մը բա-
վանալ մեծ կարեւորութիւնը: Օրինակի հա-
մար՝ ինքնը ներկայ առաւ կառավարութեան
բարեկարգում վերաբերումը: Բայց չենք
կրնար ըմբռնել, թէ ունէ Յունաստան մը,
որ հայիւ արդէն կը տեղալ իր ապառախա-
կան կուրեակներուն ծանր բռնին, ինչպէս պի-
տուութեանը:

պատուութիւնը, դիտել տալով թէ համառա-
ւած կատարած մը քաղաքի կը տեղադրու-
նայտառանի և Կիւրեակալ շրջանակին վրայ,
ինքնուրոյն վարչապետին, որ աղբու միջոցներ
ձեռք առնուին հեռացնելու համար այդ
վիճակը և պաշտօնական յայտարարութեամբ
մը ճշուել հայոց մասին թիւրք գաղափար-
ները:

Վարչութեան անոնապէս Գարեթեան
դէպքերու մանրամասն մէկ թեմա ըրաւ
և անոնց նշանակութիւնը բացատրելով ինքը
ինքնուրոյն, որ կառավարութիւնը կարեւոր դա-
տուած միջոցները ձեռք առնէ:
Իսկ Հայկական կաթ. բաւական խիտ լե-
զուով մը խօսած է: Մասնաւորապէս Հիւս-
թանի կաթ. մասնաւոր ըրած է գաւառի թիւթը
ժամուրն գրողին հրատարակութիւնները,
որոնք ցոյց կուտան կոտորածի մը նախա-
պատրաստութիւնները: Եթէ կառավարու-
թիւնը չարագործները գտնուին համար
գիտարարութիւններ ունեն, այս թիւթերը
պատգովու համար այս տեսակ գիտարար-
ութեան մը խօսքը չի կրնար ընել Ասիէ ա-
ռաւ, ըսաւ Հիւսթանի սրբազան, օտար կա-
ռավարութիւններ համարեալ շարքերը կը
քննադատեն և կը դատապարտեն, այսօ-
րուան տիրող վիճակին համար կրնան
քննադատել սահմանադրական գահինները,
քան մը որուն առթիւ չտալու համար՝ պէտք
է ամեն զոհողութիւն ընել և վերջ տալ
տիրող կացութեան:

Մի քանի խօսք ալ Երեւանէն ընելէ յե-
տոյ՝ Մամուլ Զեմէքիսի—փաշայ խօսք առաւ
և բաւական չոր ու կարող կերպով մը պա-
տասխանեց, թուածներուն համար:

Նախ ընտելեց, թէ կառավարութիւնը մաս-
նաւորապէս պատրիարքին, կառավարու-

տի կրնար օգտակար ըլլալ մեզ, որ յեղա-
փոխական պետութիւնը հոգալով, այսինքն պարզ
կերպով զննելով և կարգաւորելով, մեզ այնքան
թանկագին ծառայութիւն մը մատուցանել
կուզէ: Այս, ասոր ինքնուրոյն չի հաներ
և հակառակ խօսքի և գրիչի հերոսներուն
ցախաւոր փառաբանութեանց, ինքնուրոյն
պիտի չհամար...

Կը հաստատուի թէ մեծ պետութեանց
տարաւորութեանց մէջ՝ ի նպատակ մեղ ի-
րական հոսանք մը գոյացած է, չէ թէ ու-
րովեան անոնց պիտի վստահ ենք, այլ
որովեան քաղաքական կուրեակները որոշակի
երևան բերին թիւթը կառավարութեան ներ-
քեւ փառութիւնը և անգաղափարները: Ինչպէս
գիտնուին, որուն ցարդ չէին համոզուած և
գէթ գիտարարականապէս ուժ մը կը կար-
ծէին, և բնական է թէ անոր ներկայ տկա-
րացման առթիւն օգտուիլ ուղիւով՝ ունեւ
ուրիշ իրենց հաստատուած արդիւնք հոգ մը
ստեղծելու ալ միջոց, «ազգայնութեան» շրջա-
նակ՝ անուար, ինչ որ ընտան է թէ քա-
նի մը տարի վերջ աւելի դժուար ըլլայ,
երբ թիւթը ինքնուրոյն գտնէ քիչ մը: Եւ
այս պարագայից մէջ՝ երկրի կարգադրման
և անտեսական յառաջդիմութեան կարեւոր
տարր մը եղող հայը—որ յետ այսու միակ
քրիստոնէական տարրը կը մնայ անոնց քաղա-
քական շահերուն ծառայող, ինչ որ ընտան
է թէ քիչ մը թանկ գարնէն գայն—չուրէն
գոհ բերել դիպիկ մը, որուն ի ներ հանդու-
րած էին մարդկութիւնը աղբարտ մը կո-
տորածներուն:

Եթէ արդեւ, կը կրնայ, կրնան քիչ թէ
շատ մեղի յայտն ներշնչել, թէ օտար այդ
ազգայնութեանց տակ պիտի կրնանք, լծրեւ,
քիչ մը հանգիստ շունչ քաշել, ինչ որ նոյն-
պէս շատ անարականական ըլլալուն՝ ծանր
վերադարձութիւն մը և գահալիք դէպքերու
հանդէպ—որ լոկ մեր կեանքը պիտի տա-
նէր առանց օգուտ—նախադրութիւն մը
կը պարտադրէ, և որ եթէ ըլլալու է,
նոյնիսկ առանց մեղ հոգնելու ախիւն քաշել,
և եթէ վերջապէս օրինապէս և հոգի հա-
ւատարմութեան վրայ կաթնած պատգամաւո-
րութեան մը այդ մտօք իր դիմումները կը-
նէ արդէն, ամենքէն դուրս ինչ բանի կը
ձգուի իրեն իսկ անդաւանական Յունաստանի
մը մեղի հանդէպ այս վերաբերումը և մե-
րայինները ունեւ իր քիչ ծուղակին մէջ
իշխումը մարմնայն ու անգաղափարութիւն:

